

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7938/2025
03.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље-противтужене АА из ..., коју заступа пуномоћник Татјана Савић Спасић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., кога заступа пуномоћник Филип Мирић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, лишења родитељског права и изрицања мера заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 663/24 од 27.02.2025. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 663/24 од 27.02.2025. године у делу става првог изреке којим је потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 1619/20 од 05.07.2024. године у ставовима првом, трећем, четвртном, једанаестом и дванаестом изреке.

У преосталом делу ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 663/24 од 27.02.2025. године се **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1619/20 од 05.07.2024. године, ставом првим изреке, малолетно дете парничних странака ВВ, рођена ...2020. године у ..., поверена је мајци АА, која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац ББ да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 20.000,00 динара почев од 28.10.2020. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то буду испуњени законски услови, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законске заступнице мал. детета мајке АА, ближе означен у изреци пресуде. Ставом четвртим изреке, одређена је, по службеној дужности, мера заштите од насиља у породици, па је забрањено туженом-противтужиоцу да на било који начин узнемирава тужиљу-противтужену и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље-противтужене, мера заштите од насиља у породици остаје на снази годину дана почев од 05.07.2024.

године, као дана доношења пресуде, а евентуална изјављена жалба не задржава извршење пресуде о одређивању мере заштите од насиља у породици. Ставом шестим изреке, одређена је привремена мера, па је обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 20.000,00 динара, почев од 05.07.2024. године као дана доношења решења па убудуће док за то буду испуњени законски услови, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законске заступнице мал. детета мајке АА ближе означен у изреци пресуде и одлучено је да се овом пресудом мења решење Првог основног суда у Београду П2 1619/20 од 11.02.2021. године у ставу трећем изреке решења. Ставом седмим изреке, одређена је по службеној дужности привремена мера заштите од насиља у породици, па је забрањено туженом-противтужиоцу да на било који начин узнемирава тужиљу-противтужену и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље-противтужене. Ставом једанаестим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца у делу којим је тражио да се мајка детета делимично лиши родитељског права у погледу промене или напуштања адресе пребивалишта и боравишта детета у Београду, те да се забрани мајци детета да без писмене сагласности оца детета мења адресу пребивалишта и боравишта детета у Београду, као и да са дететом напушта Београд, те да се уреди модел виђања мал. детета са оцем, као неоснован. Ставом дванаестим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца у делу којим је тражио да се АА лиши родитељског права у односу на мал. дете ВВ, да се мал. дете повери оцу на самостално вршење родитељског права, да се уреди начин одржавања личних односа мал. детета са мајком, да се обавезе мајка да на име свог доприноса издржавању мал. детета плаћа месечно износ од 13.500,00 динара, као и предлог за доношење привремене мере којом би се мал. дете ВВ поверила оцу на самостално вршење родитељског права и наложило мајци да мал. дете са свим њеним личним стварима преда тужиоцу – оцу детета и којим би се уредио начин одржавања личних односа мал. детета са мајком. Ставом тринаестим изреке, одбијен је предлог туженог-противтужиоца из поднеска од 20.09.2023. године којим је тражио да се донесе решење и да се одбаци захтев пуномоћника тужиље за одређивање привремене мере за обезбеђење новчаног потраживања тужиље и ВВ према туженом, којом би суд обавезао туженог да сваког месеца плаћа 21.636,00 динара на име законског издржавања ВВ на рачун тужиље. Ставом четрнаестим изреке, одбијен је предлог туженог-противтужиоца из поднеска од 21.10.2023. године у делу у којем је предложио да се донесе решење и да се одреди модел виђања мал. детета са оцем и да се наложи тужиљи да активно учествује у спровођењу решења да са дужном пажњом пружа подршку детета у постепеном прилагођавању и навикавању на боравак са оцем и присутном породицом, да не отуђује дете од оца и породице, да по потреби доводи дете кући код оца или породице и учествује у прилагођавању детета по моделу привикавања на вртић, како би се створили услови да 3,5 годишња ВВ у примереном року са својим оцем и породицом оствари своје право на поштовање приватног и породичног живота из члана 8. Закона о ратификацији Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Ставом шеснаестим изреке, одбачен је предлог туженог-противтужиоца за доношење решења (како је предложено у поднесцима од 15.09.2023. године и 21.10.2023. године) и да се усвоји захтев извршног дужника па да се обустави поступак обезбеђења и да се ставе ван снаге и укину решење П2 1619/20 од 11.02.2021. године, решење П2 1619/20 од 14.04.2021. године и решење П2 1619/20 од 24.10.2022. године и да се укину све спроведене радње, затим да се утврди да привремене мере П2 1619/20 од 11.02.2021. године, решење П2 1619/20 од 14.04.2021. године и решење П2 1619/20 од 24.10.2022.

године немају правни основ, да нису биле основане и да их тужиља-противтужена као извршни поверилац није оправдала; да се утврди да су исправе и то налаз и мишљење ГЦСР Звездара од 29.01.2021. године, од 09.04.2021. године и од 15.06.2022. године неисправно састављене и да је у њима неистинито утврђено чињенично стање у погледу навода да је тужени-противтужилац у току поступка П2 1619/20 вршио насиље у породици и у погледу постојања правног основа за одређивање мере заштите од насиља у породици у поступку П2 1619/20.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 663/24 од 27.02.2025. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом, трећем, четвртном, шестом, седмом, једанаестом, дванаестом, тринаестом, четрнаестом, шеснаестом и у том делу жалба туженог-противтужиоца је одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставовима другом, петом, осмом и седамнаестом изреке пресуде и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак. Ставом трећим изреке, одбачена је, као недозвољена, жалба туженог-противтужиоца изјављена против првостепене пресуде у ставу десетом изреке пресуде, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући пресуду у ставу првом и трећем изреке, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези члана 202. Породичног закона и оценио да је изјављена ревизија делимично неоснована, а делимично недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене било које одредбе Закона о парничном поступку, па нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени су засновали ванбрачну заједницу 2016. године, у којој је ..2020. године рођена малолетна ћерка ВВ. Тужиља је због физичког и психичког насиља које је према њој вршио тужени, у септембру 2020. године напустила заједницу живота заједно са мал. ћерком ВВ. Према извештају Градског центра за социјални рад Звездара од 18.04.2024. године, у интересу малолетне ВВ је да мајка настави да самостално врши родитељско право над њом. У поступку је утврђена висина потреба мал. ВВу износу од 40.000,00 динара, као и могућности туженог и тужиље у погледу давања издржавања, с обзиром на њихове имовинске прилике ближе описане у образложењу побијане пресуде. Такође, између парничних странака постоји озбиљна поремећеност партнерских односа која је резултирала понашањем туженог-противтужиоца, који је у присуству детета оптужио тужиљу да је крива за породичну ситуацију и да није нормална, послодавцу тужиље је упућивао мејлове који садрже елементе узнемиравања, нарушавања угледа тужиље и изношење осетљивих информација о малолетном детету и породици.

Имајући у виду тако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право одлучујући о самосталном вршењу родитељског

права над мал. ВВ од стране тужиле – мајке, одређивању висине доприноса у издржавању мал. ВВ и одређивању мере заштите од насиља у породици према тужилји. За своју одлуку нижестепени судови су дали довољне разлоге које у свему прихвата и Врховни суд.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује да је у ствари тужени жртва насиља од стране тужиле која има намеру да отуђи дете од другог родитеља, јер спречава виђање мал. детета са оцем, као и са његовом мајком – бабом мал. детета. У поступку је на поуздан начин утврђено да понашање туженог има елементе насиља у породици, а да управо он не жели да одржава личне односе са мал. ВВ на начин који је био одређен од стране Центра за социјални рад, те да је приликом виђања у неконтролисаним условима његово понашање било неадекватно свим околностима односа са мал. дететом, што је све ближе наведено и што је правилно оцењено у побијаној пресуди.

Висина доприноса у издржавању мал. детета од стране туженог је правилно утврђена, имајући у виду све елементе прописане чланом 160. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, па ти наводи нису посебно образложени и одлучено је као у ставу првом изреке.

У преосталом делу ревизије тужени-противтужилац побија решења другостепеног суда у погледу одређивања привремених мера и решења у погледу доношења одлуке о предлозима туженог-противтужиоца у току поступка.

Чланом 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

У конкретном случају, решења о одређивању привремене мере у погледу доприноса за издржавање мал. ВВ од стране туженог-противтужиоца, привремене мере заштите од насиља у породици и решења којима се одбијају и одбацују предлози туженог-противтужиоца, као у ставовима тринаестом, четрнаестом и шеснаестом изреке другостепене пресуде не представљају решења којима се правноснажно окончава поступак, због чега у том делу ревизија није дозвољена, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

Ревизија изјављена против другостепене пресуде у ставу трећем изреке, а којим је одбачена жалба туженог-противтужиоца је дозвољена, у смислу члана 420. став 3. Закона о парничном поступку, али није основана, јер је правилно другостепени суд утврдио да тужени-противтужилац нема правни интерес да жалбом побија првостепену пресуду у ставу десетом изреке, с обзиром да је тим ставом изреке одбијен предлог тужиле-противтужене да се донесе привремена мера којом би се обавезао тужени-противтужилац да плаћа месечно износ на име свог доприноса за издржавање мал. детета још 1.636,00 динара, па је тужени-противтужилац у том делу успео у спору.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић